

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2017. gada 9. februārī*

Kopienas dizainparaugs — Kopienas dizainparaugu, kas attēlo kausus, reģistrācijas pieteikums — Jēdziens “attēlojums, ko ir iespējams reproducēt” — Attēla neprecizitāte attiecībā uz pieteiktās aizsardzības apjomu — Atteikums novērst trūkumus — Atteikums piešķirt iesniegšanas datumu — Regulas (EK) Nr. 6/2002 36. un 46. pants — Regulas (EK) Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunkts un 10. panta 1. un 2. punkts

Lieta T-16/16

Mast-Jägermeister SE, Volfenbitele [*Wolfenbüttel*] (Vācija), ko pārstāv *H.-P. Schrammek*, *C. Drzymalla*, *S. Risthaus* un *J. Engberding*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *S. Hanne*, pārstāvis,

atbildētājs,

par prasību par *EUIPO* Apelācijas trešās padomes 2015. gada 17. novembra lēmumu lietā R 1842/2015-3 attiecībā uz pieteikumiem reģistrēt kausus kā Kopienas dizainparaugus.

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs E. M. Kolins [A. M. Collins], tiesneši R. Barentss [R. Barents] (referents) un J. Pasers [J. Passer],

sekretārs E. Kulons [E. Coulon],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 19. janvārī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 4. aprīlī,

ņemot vērā, ka trīs nedēļu laikā pēc paziņojuma par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu iesniegšanas neviens puse nav iesniegusi pieteikumu par tiesas sēdes noturēšanu, un saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta 3. punktu nolemjot prasību izlemt bez tiesvedības mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Padomes 2001. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.), kurā ir izdarīti grozījumi, 36. pantā “Nosacījumi attiecībā uz pieteikumiem” ir noteikts:

“1. Kopienas dizainparauga reģistrēšanas pieteikumā ir:

- a) reģistrācijas lūgums;
- b) informācija par pieteikuma iesniedzēju;
- c) dizainparauga attēlojums, ko ir iespējams reproducēt[;] tomēr, ja pieteikuma subjekts ir divdimensiju dizainparaugs un pieteikumā ir lūgums atlikt publicēšanu saskaņā ar 50. pantu, dizainparauga attēlojumu var aizvietot ar tā paraugu.

2. Pieteikumā ir arī norāde par ražojumiem, kuros dizainparaugu ir domāts ietvert vai izmantot.

3. Pieteikumā papildus var ietvert:

- a) aprakstu, kas paskaidro attēlojumu vai paraugu;
- b) lūgumu atlikt publicēšanu saskaņā ar 50. pantu;
- c) informāciju par pārstāvi, ja pieteikuma iesniedzējs tādu ir noteicis;
- d) to ražojumu klasifikāciju, kuros dizainparaugu ir domāts ietvert vai izmantot, pēc to klasēm;
- e) modelētāja vārdu vai modelētāju grupu, vai paziņojumu, par kuru atbildību uzņemas pieteikuma iesniedzējs, ka modelētājs vai modelētāju grupa ir atteikusies no tiesībām tikt pieminēta.

4. Par pieteikuma iesniegšanu ir jāsamaksā reģistrācijas nodeva un publicēšanas nodeva. Ja iesniedz atlikšanas lūgumu atbilstīgi 3. punkta b) apakšpunktam, publicēšanas nodevu aizvieto ar nodevu par publicēšanas atlikšanu.

5. Pieteikums atbilst nosacījumiem, kas ir izstrādāti īstenošanas regulā.

6. Atbilstīgi 2. punktam un 3. punkta a) un d) apakšpunktam norādītā informācija neietekmē dizainparauga kā tāda aizsardzību.”

2 Regulas Nr. 6/2002 V sadaļa ar nosaukumu “Reģistrācijas kārtība” ietver 45.–50. pantu.

3 Minētās regulas 45. pantā “Formālo iesniegšanas prasību pārbaude” ir noteikts:

“1. Lai piešķirtu iesniegšanas datumu, [EUIPO] pārbauda to, vai pieteikums atbilst 36. panta 1. punktā izstrādātajām prasībām.

2. [EUIPO] pārbauda:

- a) vai pieteikums atbilst pārējām prasībām, kas ir izstrādātas 36. panta 2., 3., 4. un 5. punktā un, attiecībā uz kombinētiem pieteikumiem, 37. panta 1. un 2. punktā;

- b) vai pieteikums atbilst prasībām attiecībā uz formu, kuras ir izstrādātas īstenošanas regulā 36. un 37. panta īstenošanai;
- c) vai ir izpildītas 77. panta 2. punkta prasības;
- d) vai ir izpildītas prasības attiecībā uz prioritātes pieprasījumu, ja tiek pieprasīta prioritāte.”

3. Iesniegšanas prasību, kas attiecas uz formu, pārbaudes nosacījumi ir izstrādāti īstenošanas regulā.”

- 4 Regulas Nr. 6/2002 46. pantā “Trūkumi, kurus iespējams novērst” ir noteikts:

“1. Ja, veicot pārbaudi atbilstīgi 45. pantam, [EUIPO] atzīmē, ka pastāv trūkumi, kurus ir iespējams labot, [EUIPO] pieteikuma iesniedzējam lūdz tos labot noteiktā laikposmā.

2. Ja trūkumi attiecas uz 36. panta 1. punktā minētajām prasībām un pieteikuma iesniedzējs [EUIPO] lūgumu izpilda tā noteiktajā laikā, [EUIPO] pieteikumam piešķir to iesniegšanas datumu, kurā trūkumus novērš. Ja trūkumus noteiktajā laikā nenovērš, pieteikumu neizskata kā Kopienas dizainparauga reģistrēšanas pieteikumu.

3. Ja trūkumi attiecas uz prasībām, ietverot nodevu samaksu, kuras minētas 45. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā, un pieteikuma iesniedzējs [EUIPO] lūgumu izpilda tā noteiktajā laikā, [EUIPO] pieteikumam piešķir to iesniegšanas datumu, kurā tas ir pirmo reizi iesniegts. Ja trūkumus attiecībā uz maksājumu neveikšanu noteiktajā laikā nenovērš, [EUIPO] pieteikumu noraida.

4. Ja trūkumi attiecas uz 45. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajām prasībām un tos noteiktajā laikā nenovērš, zūd tiesības uz pieteikuma prioritāti.”

- 5 Regulas Nr. 6/2002 47. pantā “Pamats neregistrēšanai” ir noteikts:

“1. Ja, veicot pārbaudi atbilstīgi 45. pantam, [EUIPO] atzīmē, ka dizainparaugs, kura aizsardzību vēlas panākt:

- a) neatbilst 3. panta a) apakšpunktā izstrādātajai definīcijai vai
- b) ir pretrunā ar sabiedrisko kārtību vai pieņemtajiem morāles principiem,

[EUIPO] pieteikumu noraida.

2. Pieteikumu nenoraida, pirms tā iesniedzējam nav dota iespēja paņemt iesniegumu atpakaļ vai to grozīt, vai iesniegt savus apsvērumus.”

- 6 Komisijas 2002. gada 21. oktobra Regulas (EK) Nr. 2245/2002, ar ko īsteno Regulu Nr. 6/2002 (OV 2002, L 341, 28. lpp.), 4. panta “Dizainparauga attēls” 1. punkta e) apakšpunktā ir noteikts:

“1. Dizainparauga attēls ir tā melnbalts vai krāsains, grafisks vai fotogrāfisks attēls. Tas atbilst šādām prasībām:

[..]

- e) dizainparaugu atveido uz neitrāla fona, to neretušē ar tinti vai korektūras krāsu[;] attēls ir tādas kvalitātes, kas ļauj skaidri atšķirt visas detaļas, attiecībā uz kurām pieprasa aizsardzību, kā arī ļauj samazināt vai palielināt katru aspektu vismaz līdz 8 cm x 16 cm izmēram, lai to varētu ievietot Kopienas Dizainparauga reģistrā [..].”

7 Regulas Nr. 2245/2002 10. panta “Prasību pārbaude attiecībā uz iesniegšanas datumu un formālo prasību pārbaude” 1. un 2. punktā ir precizēts:

“1. [EUIPO] nosūta pieteikuma iesniedzējam paziņojumu par to, ka iesniegšanas datumu nevar piešķirt, ja pieteikumā nav:

- a) lūguma reģistrēt dizainparaugu kā reģistrētu Kopienas dizainparaugu;
- b) informācijas par pieteikuma iesniedzēju;
- c) dizainparauga attēla, ievērojot 4. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktu, vai attiecīgā gadījumā – parauga.

2. Ja 1. punktā norādītos trūkumus novērš divu mēnešu laikā pēc paziņojuma saņemšanas dienas, par pieteikuma iesniegšanas datumu nosaka to datumu, kurā ir novērsti visi trūkumi.

Ja trūkumi nav novērsti noteiktajā termiņā, pieteikumu neizskata kā Kopienas dizainparauga pieteikumu. Visus izdarītos maksājumus atlīdzina.”

Tiesvedības priekšvēsture

8 2015. gada 17. aprīlī prasītāja – *Mast-Jägermeister SE* – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) iesniedza Kopienas dizainparaugu reģistrācijas pieteikumus, pamatojoties uz Regulu Nr. 6/2002.

9 Dizainparaugi, kuri tika pieteikti reģistrācijai, ir šādi:

- Kopienas dizainparaugs Nr. 2683615-0001: [konfidenciāls]¹;
- Kopienas dizainparaugs Nr. 2683615-0002: [konfidenciāls].

10 Preces, attiecībā uz kurām tika iesniegti reģistrācijas pieteikumi, ir “kausi”, kuri atbilstoši grozītajam 1968. gada 8. oktobra Lokarno Nolīgumam par [rūpniecisko] dizainparaugu starptautiskās klasifikācijas izveidošanu ietilpst 07.01. klasē.

11 Ar pirmo 2015. gada 17. aprīlī sastādīto pārbaudes protokolu pārbaudītājs informēja prasītāju, ka attiecībā uz iepriekš 9. punktā norādītajiem dizainparaugiem preces norāde, tas ir, “kausi”, attiecībā uz kuriem ir pieteikta aizsardzība, neatbilst iesniegtajiem attēliem, jo pēdējos minētajos ir attēlotas arī pudeles. Tādējādi tas piedāvāja prasītājai pievienot abiem dizainparaugiem norādi “pudeles”, kas atbilstoši Lokarno nolīgumam ietilpst 09.01. klasē. Pārbaudītājs piebilda, ka, tā kā preces “kausi” un “pudeles” ir piederīgas atšķirīgām klasēm, kombinētais pieteikums ir jāsadala. Viņš norādīja, ka, ja trūkums netiks novērsts paredzētajā termiņā, pieteikums tiks noraidīts.

12 Ar 2015. gada 21. aprīļa vēstuli prasītāja atbildēja, ka attiecībā uz attēlos attēlotajām pudelēm nav tikusi pieprasīta nekāda aizsardzība, un tādēļ tā piedāvāja šādi precizēt preces norādi: “Dzeramie kausi kā tvertnes tiem piederīgai pudelei”. Tā piebilda, ka uzskata, ka Lokarno nolīguma 07.01. klase tāpat ir piemērota šai norādei.

13 Ar otro – 2015. gada 25. jūnija – pārbaudes protokolu pārbaudītājs atbildēja, ka pēc 2015. gada 21. aprīļa vēstules un viņa telefonsarunas ar prasītāju ir kļuvis skaidrs, ka pēdējā minētā nepieprasa nekādu aizsardzību attiecībā uz pudelēm. Tomēr pārbaudītājs uzskatīja, ka šīs pudeles ir skaidri

1 — Konfidenciālie dati ir aizklāti.

norādītas attēlos un jauna pārbaude ir atklājusi, ka reģistrācijas pieteikumi neietver attēlus, kas atbilstu Regulas Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunktam. Tādējādi tas uzskatīja, ka pudeļu iekļaušanas dēļ raksturojumi, kuru aizsardzība ir tikusi pieprasīta, nav skaidri redzami. Tas piebilda, ka šis trūkums var tikt labots, iesniedzot jaunus attēlus, kuros pieteiktie raksturojumi būtu norobežoti ar punktētu līniju vai krāsainām robežām. Tas precizēja, ka, tā kā trūkumi nav tikuši novērsti, pieteikumiem nevar tikt piešķirts nekāds iesniegšanas datums. Noslēgumā tas norādīja, ka, ja trūkumi tiks novērsti noteiktajos termiņos, jaunu attēlu iesniegšanas datums tiks uzskatīts par iesniegšanas datumu, bet ka pretējā gadījumā reģistrācijas pieteikumi tiks uzskatīti par neiesniegtiem.

- 14 Ar 2015. gada 14. jūlija vēstuli prasītāja atbildēja, ka iesniegšanas datumu piešķiršanas nosacījumi ir izpildīti, jo iesniegtajos attēlos dizainparaugi ir attēloti uz neitrāla fona. Tā precizēja, ka Regulas Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunkts attiecas uz attēlu kvalitāti, nevis to saturu. Tādēļ tā neiesniedza jaunus attēlus.
- 15 Ar trešo – 2015. gada 16. jūlija – pārbaudes protokolu pārbaudītājs norādīja, ka uztur spēkā savu 2015. gada 25. jūnija protokolu, jo attēlos ir attēloti kauss un pudele.
- 16 Ar 2015. gada 21. augusta vēstuli prasītāja, atsaucoties uz telefonsarunu, kas tai ir bijusi ar pārbaudītāju, atbildēja, ka tā nesaprot, kāpēc iesniegšanas datums var tikt saglabāts preces norādes pievienošanas vai kombinēta pieteikuma sadalīšanas gadījumā, bet nevar tikt saglabāts attiecībā uz sākotnēji iesniegtajiem attēliem. Prasītāja lūdza pieņemt jaunu lēmumu, kurš varētu tikt pārsūdzēts, ja lēmums par pārbaudi netiktu atcelts.
- 17 Ar ceturto – 2015. gada 24. augusta – pārbaudes protokolu pārbaudītājs informēja prasītāju, ka reģistrācijas pieteikumu trūkumi var tikt novērsti, vai nu iesniedzot jaunus attēlus, vai arī pievienojot norādi “pudeles” un sadalot kombinēto pieteikumu.
- 18 Ar 2015. gada 28. augusta vēstuli prasītāja pieprasīja pieņemt lēmumu, kurš būtu pārsūdzams.
- 19 Ar 2015. gada 31. augusta lēmumu pārbaudītājs norādīja, ka prasītāja nav novērsusi reģistrācijas pieteikumu trūkumus, jo tā nav atzinusi pārbaudes protokolu. Atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 46. panta 2. punktam un Regulas Nr. 2245/2002 10. panta 2. punktam tas uzskatīja, ka iepriekš 9. punktā minētie dizainparaugu pieteikumi nav tikuši uzskatīti par Kopienas dizainparaugu pieteikumiem, no kā izriet, ka nekāds iesniegšanas datums nevarēja tikt piešķirts. Turklāt tas izdeva rīkojumu par samaksātās nodevas atmaksu.
- 20 2015. gada 15. septembrī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 55.–60. pantu, iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par pārbaudītāja lēmumu.
- 21 Ar 2015. gada 17. novembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) *EUIPO* Apelācijas trešā padome apstrīdētā lēmuma 15. punktā apstiprināja, ka abi iepriekš 9. punktā minētie dizainparaugi neļauj noteikt, vai aizsardzība ir tikusi lūgta attiecībā uz kausu, pudeli vai abu elementu kombināciju. Apstrīdētā lēmuma 16. punktā tā precizēja, ka attēls, kas ir iesniedzams kopā ar pieteikumu atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 36. panta 1. punkta c) apakšpunktam, ir paredzēts, lai identificētu dizainparaugu, kura aizsardzība tiek lūgta, un atbilstoši minētās regulas 38. panta 1. punktam tas ir iesniegšanas datuma piešķiršanas nosacījums. Iesniegšanas datums nosakot reģistrēta dizainparauga vecumu, – novitāte un raksturojumi tiek noteikti ar agrāku dizainparaugu palīdzību, kuri ir darīti pieejami sabiedrībai pirms iesniegšanas datuma. Apelācijas padome ir piebildusi, ka saskaņā ar Regulas Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunktu dizainparaugam ir jāļauj skaidri atšķirt visas detaļas, attiecībā uz kurām tiek pieprasīta aizsardzība.

- 22 Apstrīdētā lēmuma 17. un 18. punktā Apelācijas padome piebilda, ka apgalvojums, saskaņā ar kuru iesniegtu pieteikumu aizsardzības priekšmets skaidri izrietot no attēliem, ir pretrunā pašas prasītājas izklāstam un ka pēdējās minētās priekšlikums norādīt attiecīgās preces nav piemērots dizainparaugu attēla trūkumu novēršanai, jo tas nevar tikt izmantots aizsardzības apjoma noteikšanai.
- 23 Visbeidzot, apstrīdētā lēmuma 22. punktā Apelācijas padome uzskatīja, ka pārbaudītājs ir pārkāpis Regulas Nr. 6/2002 62. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu. Tā uzskatīja, ka konstatējuma, ka pieteikumi nav atzīstami par Kopienas dizainparauga reģistrācijas pieteikumiem, pamatojums ir bijuši iesniegto attēlu trūkumi atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 46. panta 2. punktam, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunktu un Regulas Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunktu, nevis prasītājas nepieņemšana pārbaudītāja pārbaudes protokoliem.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 24 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - noteikt par dizainparaugu Nr. 2683615-0001 un Nr. 2683615-0002 iesniegšanas datumu 2015. gada 17. aprīli;
 - piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.
- 25 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par prasītājas otrā prasījuma pieņemamību

- 26 *EUIPO* izvirza prasījumu par prasītājas otrā prasījuma, tas ir, tā, ar kuru tiek prasīts par **apstrīdēto dizainparaugu iesniegšanas datumu noteikt 2015. gada 17. aprīli**, nepieņemamību, pamatojoties uz to, ka runa esot par rīkojumu un ka Vispārējā tiesa nevarot izdot rīkojumus.
- 27 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, runājot par Savienības tiesā iesniegtu prasību par *EUIPO* apelācijas padomes lēmumu, pēdējam minētajam atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 61. panta 6. punktam ir pienākums veikt pasākumus, lai izpildītu Savienības tiesas spriedumu. Tādējādi Vispārējai tiesai nav jāizdod *EUIPO* rīkojums (skat. pēc analogijas spriedumu, 2010. gada 20. janvāris, *Nokia/ITSB – Medion* (“LIFE BLOG”), T-460/07, EU:T:2010:18, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 No iepriekš izklāstītā izriet, ka otrais prasījums ir nepieņemams.

Par lietas būtību

- 29 Prasītāja izvirza divus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz Regulas Nr. 6/2002 45. un 46. panta, lasot tos kopsakarā ar minētās regulas 36. pantu, pārkāpumu un otrais pamats attiecas uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

Par pirmo pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 6/2002 45. un 46. panta, lasot tos kopsakarā ar minētās regulas 36. pantu, pārkāpumu

- 30 Prasītāja norāda, ka dizainparaugu attēlu kvalitāte esot ļāvusi veikt reproducēšanu. Saskaņā ar Regulas Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktu tie esot bijuši atveidoti uz neitrāla fona, neretušēti ar tinti vai korektūras krāsu un esot bijuši tādas kvalitātes, kas ļauj skaidri atšķirt visas objekta detaļas, attiecībā uz kuru tiek pieprasīta aizsardzība, kā arī ļauj to samazināt vai palielināt. Savienības regulējumā esot paredzētas tikai šīs prasības. Apelācijas padomes atteikums piešķirt iesniegšanas datumu, pamatojoties uz to, ka attēli neļaujot noteikt, vai aizsardzība ir tikusi pieprasīta attiecībā uz kausu, pudeli vai abu elementu kombināciju, esot kļūdaini, jo šis jautājums eventuāli rodotos tikai nelikumīgas izmantošanas procesā, bet neliekot šķēršļus piešķirt iesniegšanas datumu. Turklāt Apelācijas padomes argumentācija, iespējams, varētu tikt ņemta vērā saistībā ar dizainparauga reģistrējamību. Prasītāja uzskata, ka Regulas Nr. 6/2002 36. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Regulas Nr. 2245/2002 10. panta 1. punkta c) apakšpunktā, lasot tos kopsakarā ar pēdējās minētās regulas 4. panta 1. punkta e) apakšpunktu, esot paredzētas prasības tikai saistībā ar dizainparauga attēla kvalitāti, nevis tā saturu. Regulas Nr. 6/2002 45. un 46. panta vispārējā sistēma liecinot par labu tam, lai tās reģistrācijas pieteikumiem tiktu piešķirts iesniegšanas datums.
- 31 Šajā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās formulējums, bet arī šo normu ietverošā tiesiskā regulējuma mērķi (spriedumi, 2009. gada 29. janvāris, *Petrosian*, C-19/08, EU:C:2009:41, 34. punkts, un 2013. gada 3. oktobris, *Lundberg*, C-317/12, EU:C:2013:631, 19. punkts).
- 32 Ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 6/2002 36. panta 1. punktā, uz kuru atsauce ir ietverta šīs regulas 45. panta 1. punktā un 46. panta 2. punktā, ir norādīts, ka reģistrācijas pieteikumā ir iekļauts “dizainparauga attēlojums, ko ir iespējams reproducēt”. Tomēr šajā tiesību normā nav paredzēti nosacījumi, kas ir jāizpilda, lai šāds attēls būtu uzskatāms par tādu, “ko ir iespējams reproducēt”. Taču Regulas Nr. 6/2002 36. panta 5. punktā ir norādīta piebilde, ka pieteikumam ir jāatbilst nosacījumiem, kas ir izstrādāti īstenošanas regulā, kura šajā gadījumā ir Regula Nr. 2245/2002.
- 33 Aplūkojot no šīs perspektīvas, Regulas Nr. 2245/2002 10. pantā ir paredzēti iesniegšanas datuma noteikšanas nosacījumi, nosakot, ka *EUIPO* informē pieteikuma iesniedzēju par to, ka iesniegšanas datums nevar tikt piešķirts, ja pieteikumā nav tostarp dizainparauga attēla, ievērojot minētās regulas 4. panta 1. punkta e) apakšpunktu.
- 34 Pēdējā minētajā tiesību normā ir precizēts, ka dizainparauga attēls ir tā melnbalts vai krāsains, grafisks vai fotogrāfisks attēls. Minētajam dizainparaugam ir jābūt atveidotam uz neitrāla fona un neretušētam ar tinti vai korektūras krāsu. Šim dizainparaugam ir jābūt pietiekamas kvalitātes, lai varētu skaidri atšķirt visas objekta detaļas, attiecībā uz kuru tiek pieprasīta aizsardzība. Regulas Nr. 2245/2002 10. pantā ir paredzēti termiņi, kādos ir jānovērš trūkumi.
- 35 No Regulas Nr. 6/2002 sistēmas izriet, ka dizainparaugu pārbaudes procedūru veido divi posmi – pirmkārt, *EUIPO* ir jānosaka, no vienas puses, vai pieteikuma priekšmets atbilst vai neatbilst dizainparauga definīcijai (Regulas Nr. 6/2002 3. panta a) punkts un 47. panta 1. punkta a) apakšpunkts), un, no otras puses, vai dizainparaugs nav pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai pieņemtajiem morāles principiem (Regulas Nr. 6/2002 47. panta 1. punkta b) apakšpunkts). Šāds pieteikums, ja tas nav atsaukts vai grozīts, var tikt noraidīts vienīgi tad, ja pieteikuma iesniedzējam ir bijusi dota iespēja iesniegt savus apsvērumus (Regulas Nr. 6/2002 47. panta 2. punkts).
- 36 Otrkārt, pēc tam, kad *EUIPO* ir konstatējis, ka reģistrācijas pieteikums ietver dizainparaugu un ka tas nav pretrunā nedz sabiedriskajai kārtībai, nedz arī pieņemtajiem morāles principiem, tam atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 45. pantam it īpaši ir jāpārbauda, vai minētais reģistrācijas pieteikums atbilst obligātajiem nosacījumiem, kas ir noteikti Regulas Nr. 6/2002 36. panta 1. punktā (reģistrācijas lūgums, informācija par pieteikuma iesniedzēju, dizainparauga attēlojums, ko ir iespējams

reproducēt) un minētās regulas 36. panta 2. punktā (norāde par ražojumiem), kā arī attiecīgajā gadījumā – fakultatīvajiem nosacījumiem, kas ir paredzēti 36. panta 3. punktā (apraksts, kurā paskaidrots attēlojums vai paraugs; lūgums atlikt reģistrācijas publicēšanu; informācija par pārstāvi, ja pieteikuma iesniedzējs tādu ir noteicis; ražojumu klasifikācija pēc to klasēm; modelētāja vārds vai modelētāju grupa).

- 37 Runājot par iepriekš 36. punktā norādīto nosacījumu ievērošanu, saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 46. pantu trūkumi var tikt novērsti, ievērojot, ka saistībā ar Regulas Nr. 6/2002 36. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datums tiek noteikts kā datums, kurā pieteikuma iesniedzējs ir novērsis trūkumus, kamēr saistībā ar citiem nosacījumiem sākotnējais reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datums tiek saglabāts pēc trūkumu novēršanas. Ja trūkumi netiek novērsti, pirmajā gadījumā pieteikums netiek izskatīts kā reģistrācijas pieteikums, bet otrajā gadījumā pieteikums tiek noraidīts.
- 38 Tātad dizainparauga attēlam, ko nav iespējams reproducēt, ir piemērojams tikai Regulas Nr. 6/2002 46. panta 2. punkts tādā ziņā, ka pieteicējs var novērst trūkumus, bet iesniegšanas datums tomēr tiek pārcelts uz trūkumu novēršanas datumu. Ja minētie trūkumi noteiktajā laikā netiek novērsti, pieteikums netiek izskatīts kā Kopienas dizainparauga reģistrācijas pieteikums.
- 39 Ņemot vērā šos konstatējumus, tādējādi ir jānosaka, vai Regulas Nr. 6/2002 36. panta 1. punkts, ievērojot tā formulējumu un tā atrašanās kontekstu, ir piemērojams, kā to norāda prasītāja, tikai situācijām, kurās apstrīdēta dizainparauga attēls ir “fiziski” neskaids vai nesaprotams, kas it īpaši var būt sliktas drukas kvalitātes dēļ, vai arī, kā norāda *EUIPO*, šīs tiesību normas piemērošana attiecas uz dizainparauga, kura reģistrācija ir pieteikta, aizsardzības priekšmeta neprecizitātēm vai noteiktības vai skaidrības trūkumu.
- 40 Ir jākonstatē, ka prasītājas veiktā Regulas Nr. 6/2002 36. panta 1. punkta c) apakšpunkta, kā arī Regulas Nr. 2245/2002 10. panta 1. punkta c) apakšpunkta, lasot tos kopsakarā ar pēdējās minētās regulas 4. panta 1. punkta e) apakšpunktu, interpretācija, saskaņā ar kuru šī tiesību norma esot piemērojama vienīgi dizainparaugiem, kuriem tikai attēla kvalitāte nav pietiekama, ir acīmredzami pretēja sistēmai, kurā ir izstrādāta dizainparaugu reģistrācija un kura ir tikusi atgādināta iepriekš.
- 41 Regulas Nr. 6/2002 36. panta, kura 1. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka Kopienas dizainparauga reģistrēšanas pieteikumā ir jābūt iekļautam dizainparauga attēlam, ko ir iespējams reproducēt, 5. punktā ir precizēts, ka pieteikumam ir jāatbilst nosacījumiem, kas ir izstrādāti Regulā Nr. 2245/2002.
- 42 Šīs pēdējās minētās regulas 4. panta 1. punkta e) apakšpunktā, uz kuru atsauce ir ietverta minētās regulas 10. panta 1. punkta c) apakšpunktā, ir paredzēts, ka dizainparaugam ir jābūt “[pietiekamas] kvalitātes, kas ļauj skaidri atšķirt visas detaļas, attiecībā uz kurām pieprasa aizsardzību”.
- 43 Uzskatot, ka šajā tiesību normā esot paredzēta tikai attēla “fiziskā” vai “materiālā” kvalitāte, prasītāja, ņemdam vērā tikai tās frāzi “[pietiekama] kvalitāte”, pamatojas uz tikai daļēju un tātad kļūdainu šīs tiesību normas lasījumu.
- 44 Tomēr šajā tiesību normā ir precizēts, ka attēlam ir jāļauj skaidri atšķirt visas objekta “detaļas, attiecībā uz kurām pieprasa aizsardzību”.
- 45 Šī teikuma daļa norāda uz prasību, kura ir attiecināma uz ikvienu reģistrāciju, tas ir, ļaut trešajām personām skaidri un precīzi noteikt visas tā dizainparauga detaļas, attiecībā uz kuru tiek pieprasīta aizsardzība (šajā ziņā un pēc analogijas skat. spriedumus, 2002. gada 12. decembris, *Sieckmann*, C-273/00, EU:C:2002:748, 48.–52. punkts, un 2012. gada 19. jūnijs, *Chartered Institute of Patent Attorneys*, C-307/10, EU:C:2012:361, 46.–48. punkts).

- 46 Tādējādi attēli, kas nav precīzi, neļauj trešajām personām nepārprotami noteikt konkrēta dizainparauga aizsardzības priekšmetu.
- 47 Aplūkojot no šīs perspektīvas, ir jākonstatē, ka, pat ja attēli attiecas uz vairāk nekā vienu dizainparaugu, skaidrojums ir obligāti vajadzīgs ne vien tam, lai nodrošinātu tiesisko noteiktību trešajām personām, kurām ir precīzi jāzina dizainparaugam piešķirtās aizsardzības priekšmets, bet arī uzskaites vajadzībām, jo nodevu, ko saņem *EUIPO*, apmērs mainās atkarībā no to preču klašu skaita, uz kurām attiecas konkrētais dizainparaugs.
- 48 Prasītāja turklāt norāda, ka iespējamā nelikumība, ko veido tas, ka attēlos nav redzams tikai viena, bet divu ražojumu ārējais izskats, esot bijusi jāaplūko saistībā ar Regulas Nr. 6/2002 47. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 3. panta a) punktu, un tā neesot varējusi būt iesniegšanas datuma noteikšanas atteikuma pamats.
- 49 Ir jākonstatē, ka šī argumentācija katrā ziņā ir noraidāma, jo Regulas Nr. 6/2002 3. panta a) punkts, uz kuru norādīts šīs regulas 47. panta 1. punkta a) apakšpunktā, attiecas uz situāciju, kurā reģistrācijai pieteiktais attēls nevar tikt uzskatīts par dizainparaugu minētās regulas izpratnē, jo tam nav ražojuma vai tā daļas ārējā izskata, un šajā lietā tas tā acīmredzami nav.
- 50 Proti, tiek apstrīdēts nevis tas, ka attiecīgais attēls atbilst dizainparauga definīcijai, un no tā izriet, ka šai situācijai nav piemērojams Regulas Nr. 6/2002 47. panta 1. punkta a) apakšpunkts, bet gan tas, ka, ievērojot tā trūkumus, kuriem ir piemērojams Regulas Nr. 6/2002 46. panta 2. punkts, to nav iespējams reproducēt šīs regulas 36. panta 1. punkta izpratnē. Šīs regulas 46. panta 2. punktā ir skaidri paredzēts, ka, ja trūkumi noteiktajā laikā netiek novērsti, pieteikums netiek izskatīts kā Kopienas dizainparauga reģistrēšanas pieteikums.
- 51 Kā pamatoti norāda *EUIPO*, Regulas Nr. 6/2002 45. panta 2. punkta a) apakšpunkts, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 36. panta 5. punktu, lai izvairītos no regulas noteikumu nesaskanīgas un pretrunīgas interpretācijas, ir obligāti jāinterpretē šauri, no kā izriet, ka šīs tiesību normas nenorāda uz Regulas Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunkta prasībām, kā to apgalvo prasītāja. Regulas Nr. 6/2002 46. panta 3. punktā paredzētā atsauce uz šīs regulas 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu neizraisa to, ka Regulas Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunkts būtu piemērojams tikai Regulas Nr. 6/2002 46. panta 3. punkta kontekstā. Tieši pretēji, kā ir pareizi norādījuši Apelācijas padome, šī situācija ir jāizskata Regulas Nr. 6/2002 46. panta 2. punkta ietvaros, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunktu un Regulas Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunktu.
- 52 Tādējādi Regulas Nr. 6/2002 36. panta 5. punkts ir tiesību norma, ar ko kompetentajām iestādēm ir dotas tiesības īstenošanas regulas ietvaros precizēt tostarp tieši tos minētās regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunkta nosacījumus saistībā ar dizainparauga attēlu, kas ir norādīti Regulas Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunktā.
- 53 Visbeidzot, runājot par prasītājas argumentu, kas ir balstīts uz Vācijas judikatūrā īstenoto atšķirīgo pieeju, ar to tāpat nevar tikt apstrīdēts Apelācijas padomes vērtējums. Ir jānorāda, ka Savienības dizainparaugu sistēma ir autonoma sistēma, ko veido tai raksturīgo normu kopums un kas ir vērsta uz tai raksturīgajiem mērķiem, un tās piemērošana nav atkarīga ne no vienas valsts sistēmas (skat. pēc analogijas spriedumu, 2014. gada 16. janvāris, *Message Management/ITSB – Absacker* (“ABSACKER of Germany”), T-304/12, nav publicēts, EU:T:2014:5, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 54 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu attiecībā uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu

- 55 Prasītāja norāda, ka Apelācijas padome esot pārkāpusi tās aizstāvības tiesības, jo pārbaudītāja pamatojumu tā esot aizstājusi ar savu pašas pamatojumu, neļaujot prasītājai ieņemt nostāju.
- 56 Ir jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 22. punktā Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka pārbaudītājs esot pārkāpis pienākumu norādīt pamatojumu, jo, lai konstatētu, ka pieteikumi nav atzīstami par Savienības dizainparauga reģistrācijas pieteikumiem, pārbaudītājs esot atsaucies nevis uz Regulas Nr. 6/2002 46. panta 2. punktu, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunktu un Regulas Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunktu, bet uz prasītājas nepieņemšanu pārbaudītāja sastādītajam pārbaudes protokolam. Turklāt Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka pārbaudītāja lēmumā neesot nekādas prasītājas argumentu analīzes.
- 57 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 62. pantu *EUIPO* lēmumi var tikt pamatoti tikai ar tādiem argumentiem vai pierādījumiem, attiecībā uz kuriem lietas dalībniekiem ir bijusi iespēja ieņemt nostāju. Minētajā normā Savienības dizainparaugu tiesību ietvaros ir iekļauts vispārējais tiesību uz aizstāvību aizsardzības princips. Atbilstoši šim vispārējam Savienības tiesību principam publisko iestāžu lēmumu adresātiem, kuru intereses šie lēmumi būtiski ietekmē, ir jādod iespēja lietderīgi darīt zināmu savu viedokli. Tiesības tikt uzklausītam attiecas uz visiem faktiskajiem vai tiesiskajiem apstākļiem, kuri ir lēmumpieņemšanas procesa pamats, bet ne uz galīgo nostāju, ko administrācija paredz ieņemt (skat. spriedumu, 2013. gada 27. jūnijs, *Beifa Group/ITSB – Schwan-Stabilo Schwanhäußler* (Rakstāmlietas), T-608/11, nav publicēts, EU:T:2013:334, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 58 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 62. pantu *EUIPO* lēmumos ir jānorāda to pamatojums. Šim pienākumam ir tāda pati piemērošanas joma kā tā, kas ir paredzēta LESD 296. pantā. Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka pienākuma norādīt individuālu lēmumu pamatojumu divējādais mērķis ir, pirmkārt, ļaut ieinteresētajai personai noskaidrot īstenotā pasākuma pamatojumu, dodot tai iespēju aizstāvēt savas tiesības, un, otrkārt, ļaut Savienības tiesai veikt lēmuma tiesiskuma pārbaudi. Jautājums par to, vai lēmuma pamatojums atbilst šīm prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne vien tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas konkrēto jomu regulējošās juridiskās normas (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 25. aprīlis, *Bell & Ross/ITSB – KIN* (Rokas pulksteņa korpusi), T-80/10, nav publicēts, EU:T:2013:214, 37. punkts).
- 59 Šajā lietā ir jānorāda, ka nav strīda par to, ka pārbaudītājs ir sastādījis četrus pārbaudes protokolus 2015. gada 17. aprīlī, 25. jūnijā, 16. jūlijā un 24. augustā.
- 60 No šiem dažādajiem protokoliem, it īpaši no otrā un ceturtā protokola, pietiekami un skaidri izriet, ka pārbaudītājs ir uzskatījis, ka, tā kā attēlos ir norādītas pudeles, kādēļ raksturojumi, kuru aizsardzība ir pieteikta, nav skaidri saskatāmi, reģistrācijas pieteikumi neatbilst Regulas Nr. 6/2002 36. panta 1. punkta un Regulas Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunkta noteikumiem.
- 61 Turklāt šajos dažādajos protokolos pārbaudītājs ir precīzi un detalizēti izklāstījis iemeslus, kuru dēļ tas nav varējis apmierināt prasītājas reģistrācijas pieteikumus, tas ir, gan pudeles, gan arī kausa esamību [attēlā], un līdz ar to ir konkrēti atbildējis uz prasītājas argumentiem.
- 62 No tā izriet, ka – pretēji tam, ko ir uzskatījusi Apelācijas padome, – apstrīdētais pārbaudītāja lēmums, lasot to kontekstā ar dažādajiem pārbaudītāja protokoliem, kuri prasītājai ir bijuši konkrēti zināmi, ir bijis pietiekami pamatots (šajā ziņā pēc analogijas skat. spriedumu, 2005. gada 24. novembris, *Vācija/Komisija, C-506/03*, nav publicēts, EU:C:2005:715, 38. punkts).

- 63 Tādējādi Apelācijas padome ir kļūdaini secinājusi par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un ir norādījusi par pārbaudītāja pamatojuma aizstāšanu ar savu pamatojumu, lai gan runa bija nevis par pamatojuma aizstāšanu, bet par tā paša pamatojuma, ko pārbaudītājs iepriekš bija sniedzis savos četros protokolos, pārņemšanu pilnā apmērā.
- 64 No tā izriet, ka prasītāja nekādā ziņā nevar uzskatīt, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi tās tiesības uz aizstāvību, jo – pretēji tam, ko tā apgalvo, – apstrīdētajā lēmumā norādītajā pamatojumā pilnībā ir pārņemts pamatojums, ko pārbaudītājs tai bija sniedzis pārbaudītāja veiktās procedūras ietvaros.
- 65 No iepriekš minētā izriet, ka otrais pamats, kā arī prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 66 Ir jāatgādina, ka atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam nolēmums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *EUIPO* prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nospiež:

1) prasību noraidīt;

2) *Mast-Jägermeister SE* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Collins

Barents

Passer

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 9. februārī.

[Paraksti]